

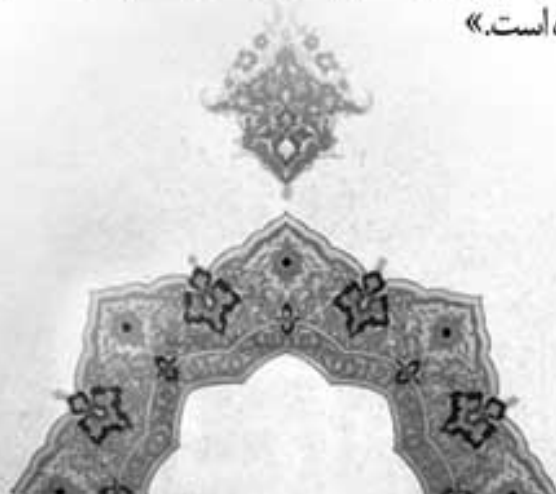
خیرات زنده‌ها به مرده‌ها می‌رسد

جهت دیگر فضل الهی که در ارتباط زندگان به مردگان است فایده دادن خیرات زنده‌هاست که برای مرده‌ها انجام می‌دهند.

... به سند صحیح از حضرت صادق علیه السلام مروی است که: «بسا باشد مرده در تنگی و شدت، خداوند به او وسعت می‌دهد و از تنگی بیرون می‌آورد، پس به او می‌گویند این راحتی که برایت پیش آمد به سبب نمازی است که فلان برادر مؤمن برایت بجای آورد».

و فرمود: «بر میت داخل می‌شود در قبرش نماز و روزه و حج و صدقه و سایر کارهای نیک و دعا و ثواب آن کارها برای کسی که بجا آورده و برای مرده هر دو نوشته می‌شود.»

فرمود: «بسا فرزندی که پدر و مادر، از او ناراضی بودند و پس از مرگشان به واسطه کارهای نیکی که فرزند برای پدر و مادر انجام داد به آنها نیکویی کرده پدر و مادر از او راضی بودند و بعد از فوت عاق آنها شود به سبب اینکه اعمال خیری را که باید برای آنها انجام دهد ترک کرده است.»

داستانها

ناگفته نماند عمده خیرات برای پدر و مادر و خویشان و سایر مؤمنین آن است که پیش از هر کاری بدهیهای آنها را بپردازد و حقوق خدا و خلق که بر ذمه آنهاست ادا نماید و حج و سایر عباداتی که از ایشان فوت شده قضاکنند یا دیگری را اجیر نماید و در انفاقهای مستحبی، ارحام میت را مقدم دارد. در این داستان دقت کنید:

مرحوم استاد احمد امین در کتاب التکامل فی الاسلام می نویسد: زنی شوهرش مرد، برای اینکه خدمتی به شوهرش کرده باشد، شبهای جمعه غذایی تدارک می کرد و به وسیله فرزند یتیم خود به خانه فقرا می فرستاد، طفل بیچاره با اینکه گرسنه بود غذا را از مادر می گرفت و به فقرا می رسانید و خود با شکم گرسنه به خانه بر می گشت و می خوابید تا اینکه شبی کاسه صبرش لبریز شد و در راه غذا را خودش خورد و با شکم سیر به خانه برگشت و آسوده خوابید. آن شب زن، شوهر را در خواب دید که به او می گفت: «تنها غذای امشب به من رسید» زن از خواب بیدار شد و از فرزندش پرسید شبهای جمعه گذشته و دیشب غذا را کجا می بردی و به کی می دادی؟ دیشب پدرت را در خواب دیدم که می گفت تنها غذای دیشب به او رسیده است. طفل گفت که شبهای جمعه غذا را به خانه فقرا می بردم ولی دیشب چون زیاد گرسنه بودم خودم خوردم و آسوده خوابیدم. زن دانست بهترین خدمت به شوهر این است که یتیم او را سیر نگهدارد و از اینجا است که در حدیث است صدقه صحیح نیست در حالی که خویشاوندان انسان محتاج باشند.

منبع: «کتاب داستان های شگفت / آیت الله دستغیب»